

Rozdział 11. Procedury raportowania i przechowywania danych

Partner: BayHfoD

Co-funded by
the European Union

Wyrażone poglądy i opinie są wyłącznie poglądami autora/autorów i nie odzwierciedlają poglądów Unii Europejskiej ani Komisji Europejskiej (organu przyznającego). Komisja Europejska nie ponosi za nie odpowiedzialności.

Rozdział 11. Procedury raportowania i przechowywania danych

11.1 Wstęp

W złożonym krajobrazie walki z handlem ludźmi w celu wyzysku pracowników (w skrócie: wyzysku pracowników), skuteczne procedury raportowania i przechowywania danych mają kluczowe znaczenie dla budowania solidnych dowodów, zapewnienia rozliczalności i ułatwienia współpracy międzyagencyjnej. Niniejszy rozdział, zatytułowany „Procedury raportowania i przechowywania danych”, ma na celu dostarczenie agencjom, prokuratorom, inspektorom pracy i praktykom pierwszej linii wskazówek dotyczących doskonalenia ich wiedzy i umiejętności w zakresie procedur dokumentowania, zarządzania i udostępniania informacji. Dokładne raportowanie oraz systematyczne przechowywanie danych w zakresie praw i prywatności nie tylko poprawia jakość dochodzeń, ale także chroni ofiary. Niniejszy rozdział nie ma na celu formułowania ani generowania rekomendacji politycznych, lecz działania w nim opisane koncentrują się jedynie na tym, jak najlepiej zarządzać danymi w istniejących uwarunkowaniach prawnych, operacyjnych i technicznych. Uwarunkowania te różnią się jednak znacznie w zależności od państwa, regionu i organizacji. W związku z tym niniejszy rozdział nie może i nie zawiera instrukcji obowiązujących w całej Unii Europejskiej, ponieważ są one nieliczne lub w ogóle nie istnieją. Zamiast tego, **niniejszy rozdział przedstawia, jak szkolić odpowiednie podmioty w zakresie raportowania i udostępniania danych**, w pełni dostosowując się do specyfiki krajowej, regionalnej i organizacyjnej. Uczestnicy szkolenia będą zachęceni do zapoznania się z najlepszymi praktykami gromadzenia i rejestrowania danych, zapewniania zgodności z normami

Hochschule für den
öffentlichen Dienst
in Bayern
Fachbereich
Polizei

CSD
CENTER FOR
THE STUDY OF
DEMOCRACY

Wyrażone poglądy i opinie są wyłącznie poglądami autora/autorów i nie odzwierciedlają poglądów Unii Europejskiej ani Komisji Europejskiej (organu przyznającego). Komisja Europejska nie ponosi za nie odpowiedzialności.

prawnymi i etycznymi oraz wykorzystywania potencjalnych możliwości technologicznych w celu usprawnienia tych procesów. Poprzez praktyczne przykłady i studia przypadków, niniejszy rozdział podkreśli znaczenie spójnego i kompleksowego zarządzania danymi w identyfikacji wzorców handlu ludźmi, podejmowaniu decyzji politycznych i ostatecznie prowadzeniu skutecznych interwencji. Wspierając podejście oparte na współpracy i wspólne zrozumienie protokołów raportowania, możemy stworzyć skuteczniejszą reakcję na wyzysk pracowników i przyczynić się do stworzenia bezpieczniejszego i bardziej sprawiedliwego środowiska dla grup narażonych na ryzyko.

Rozdział szkoleniowy rozpoczyna się od celów edukacyjnych uczestnika szkolenia - Sekcja 2. Następnie znajduje się Sekcja 3, zawierająca teoretyczne i informacyjne tło tematów oraz podkreślająca znaczenie raportowania i przechowywania danych. Po niej następuje ćwiczenie praktyczne do rozdziału szkoleniowego, które umożliwia uczestnikowi przyswojenie wiedzy teoretycznej zdobytej wcześniej - Sekcja 4.

11.2 Cele edukacyjne

Po szkoleniu uczestnik będzie...

- ... zwiększy świadomość dotyczącą obowiązków prawnych i etycznych związanych ze sprawozdawczością oraz przechowywaniem i zarządzaniem danymi.
- ... posiadać wiedzę na temat najlepszych praktyk w zakresie usprawniania dokumentowania i zgłaszania przypadków handlu ludźmi.
- ... w stanie skutecznie badać technologie stosowane do przechowywania danych i współpracy międzyagencyjnej.

Wyrażone poglądy i opinie są wyłącznie poglądami autora/autorów i nie odzwierciedlają poglądów Unii Europejskiej ani Komisji Europejskiej (organu przyznającego). Komisja Europejska nie ponosi za nie odpowiedzialności.

- ... w stanie identyfikować wyzwania w procesach raportowania i opracowywania strategii ich pokonywania.

11.3 Część teoretyczna / informacyjna

Zaawansowane, ukierunkowane i kompleksowe procedury raportowania, przechowywania i udostępniania danych są integralną częścią zarządzania dużą liczbą przypadków handlu ludźmi. Przyczyn jest wiele, co zostanie omówione w kolejnych rozdziałach, wraz z istotnymi zaleceniami dotyczącymi poprawy stanu wiedzy.

11.3.1 Rozszerzanie źródeł danych: szansa na wzmocnienie walki z wyzyskiem pracowników

Dane dotyczące wyzysku pracowników gromadzone są przez różne podmioty, takie jak na przykład Krajowy Urząd Statystyki Pracy, Eurostat Komisji Europejskiej, organizacje pozarządowe, organizacje międzynarodowe, takie jak Organizacja Współpracy Gospodarczej (OECD), instytucje akademickie i badawcze, firmy doradztwa prawnego, media za pośrednictwem dziennikarstwa (śledczego), a także, co nie mniej ważne, inspekcje pracy i organy policji. Wszystkie te podmioty odgrywają znaczącą rolę w zwalczaniu wyzysku pracowników, nawet jeśli tylko częściowo poprzez czystą analizę bieżącej sytuacji. Dane dotyczące wyzysku pracowników nie zawsze są dostępne dla wszystkich odpowiednich podmiotów w tym samym zakresie w tym samym czasie, a w niektórych przypadkach dane nie są udostępniane między odpowiednimi podmiotami bez ograniczeń.

Na przykład organizacje pozarządowe działające w obszarze handlu ludźmi/wyzysku w pracy często kontaktują się z ofiarami. Jednak zebrane dane/informacje nie zawsze są

Wyrażone poglądy i opinie są wyłącznie poglądami autora/autorów i nie odzwierciedlają poglądów Unii Europejskiej ani Komisji Europejskiej (organu przyznającego). Komisja Europejska nie ponosi za nie odpowiedzialności.

udostępniane policji. I tu pojawia się poważny problem: aby zwalczać handel ludźmi w sposób ukierunkowany, wszczynając śledztwa, najlepiej skazując sprawców, rozbijając istniejące siatki przestępcze i wypłacając odszkodowania ofiarom, konieczne jest zaangażowanie inspekcji pracy i organów śledczych. Problem ten i możliwe sposoby jego rozwiązania omówiono poniżej:

Podobnie jak w przypadku wszystkich przestępstw związanych z handlem ludźmi, w całej Europie bardzo prawdopodobny jest bardzo wysoki poziom przestępczości w postaci ciemnych i szarych liczb w handlu ludźmi, między innymi ze względu na fakt, że ofiary i osoby trzecie często nie zwracają się bezpośrednio do organów śledczych i inspekcji pracy, lecz do innych podmiotów, w szczególności organizacji społeczeństwa obywatelskiego, takich jak organizacje pozarządowe. W związku z tym można założyć, że duża liczba ofiar/przestępstw nigdy nie trafia w centrum uwagi organów śledczych i inspekcji pracy, lecz pozostaje niewykryta w kryminologicznych ciemnych lub szarych liczbach.

Rysunek 16 przedstawia uproszczony kryminologiczny obraz wskaźników przestępczości:

Absolutna ciemna liczba przestępczości przedstawiona na czarno obejmuje wszystkie przypadki wyzysku pracowników, które nigdy nie zostały zgłoszone ani wykryte. Pole zaznaczone na ciemnoszaro zawiera wszystkie przypadki, które nie zostały oficjalnie zarejestrowane, ale są znanymi przestępstwami, np. w badaniach ankietowych lub przez organizacje pozarządowe (względna ciemna liczba). To pole obejmuje również przypadki, które były znane policji, ale nie zostały zarejestrowane lub zostały zarejestrowane nieprawidłowo (szara liczba). Pole zaznaczone na białą zawiera wszystkie przypadki, które są znane policji i oficjalnie zarejestrowane.

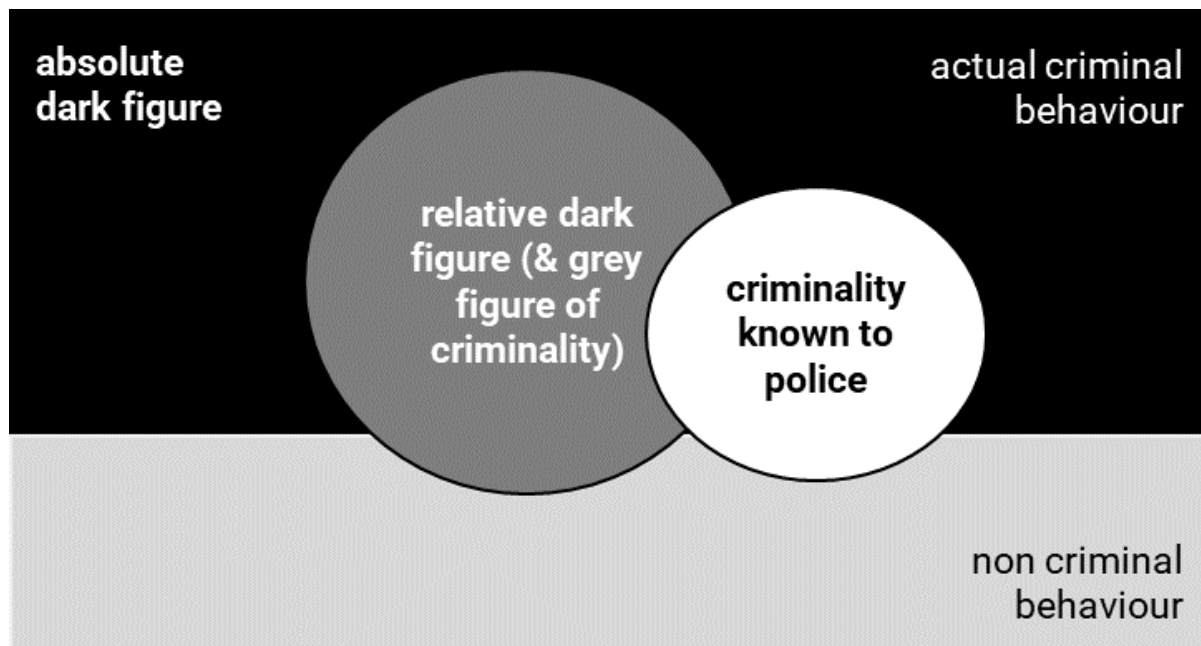

Hochschule für den
öffentlichen Dienst
in Bayern
Fachbereich
Polizei

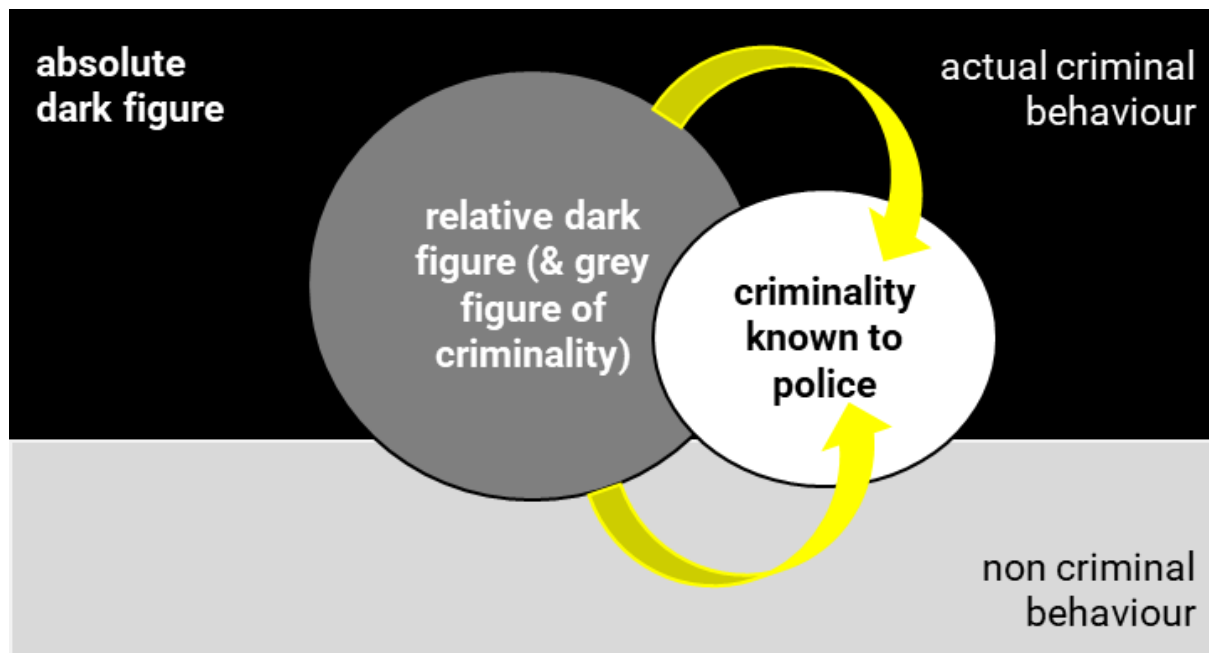
CSD
CENTER FOR
THE STUDY OF
DEMOCRACY

Rysunek 16. Kryminologiczne wskaźniki przestępczości

Aby usprawnić walkę z wyzyskiem pracowników, niezbędne jest rozszerzenie i usprawnienie identyfikacji przestępstw/ofiar. Zgodnie z logiką przedstawioną na Rysunku 19, kluczowe jest zatem przeniesienie jak największej liczby przestępstw do białego pola „przestępczość znana policji” (patrz Rysunek 18). Wydaje się to możliwe w szczególności w przypadku grupy względnej ciemnej i szarej postaci. Chociaż przestępstwa te nie są oficjalnie znane policji, organy śledcze lub inne podmioty mogą posiadać istotne informacje i tropy, które w idealnym przypadku mogłyby umożliwić wszczęcie śledztwa i uwolnienie ofiar z sytuacji wyzysku.

Rysunek 17. Cel rozszerzonego urzędowego rejestrowania przestępczości

Powstaje pytanie, w jaki sposób przestępstwa z grupy względnej ciemnej i szarej liczby mogą stać się oficjalnie znane policji. W przypadku wielu przestępstw przypisanych do szarej liczby, tj. takich, które są znane policji w pewnym zakresie, ale nigdy nie zostały oficjalnie zarejestrowane lub zostały zarejestrowane nieprawidłowo, szczególnie wskazane jest ukierunkowane szkolenie odpowiednich funkcjonariuszy prowadzących sprawę. Z jednej strony muszą oni przejść gruntowne szkolenie, aby móc identyfikować przestępstwa/ofiary handlu ludźmi (patrz np. rozdział 1 poświęcony szkoleniu). Z drugiej strony **zdecydowanie zaleca się przeszkolenie funkcjonariuszy w zakresie niezbędnych procedur krajowych i organizacyjnych dotyczących zgłaszania i przechowywania danych**.

Wyrażone poglądy i opinie są wyłącznie poglądami autora/autorów i nie odzwierciedlają poglądów Unii Europejskiej ani Komisji Europejskiej (organu przyznającego). Komisja Europejska nie ponosi za nie odpowiedzialności.

Zazwyczaj liczba przestępstw objętych względną liczbą ciemną jest znacznie większa niż liczba przestępstw objętych szarą liczbą. Można założyć, że dotyczy to w szczególności handlu ludźmi, gdzie bezpośredni kontakt ofiary z organami ścigania jest i tak utrudniony z powodu różnych czynników, takich jak nielegalny lub niejasny status pobytu ofiary. W związku z tym istnieje duży potencjał do oficjalnego rejestrowania przestępstw, które pierwotnie były znane jedynie jako część względnej liczby ciemnej. Można to osiągnąć w szczególności poprzez ścisłą współpracę z podmiotami, które mają duże prawdopodobieństwo kontaktu z ofiarami wyzysku pracowniczego, mogąc je zidentyfikować, a nawet zapewnić im wsparcie (takimi jak organizacje pozarządowe, zwłaszcza w zakresie doradztwa dla ofiar). Dlatego wskazane jest budowanie zaufania z takimi organizacjami i, jeśli jest to prawnie możliwe (oczywiście należy to zbadać na podstawie odpowiednich przepisów krajowych), tworzenie wspólnych procedur i struktur lub efektywne wykorzystywanie istniejących w celu wymiany istotnych informacji. Jeśli żadna z tych opcji nie istnieje, wskazane jest omówienie i zdefiniowanie możliwych, niezinstytucjonalizowanych, ale prawnych opcji oraz standardowych procedur wymiany informacji. Aby móc wdrożyć wyżej wymienione opcje, wskazane jest organizowanie wspólnych wydarzeń, które pozwolą na eksplorację, szkolenie i podniesienie świadomości na temat możliwości wymiany danych i potencjalnego wspólnego przechowywania (patrz rozdział 4).

Należy jednak zauważyć, że taka współpraca z podmiotami spoza organów śledczych i inspekcji pracy może przynieść ogromne korzyści wykraczające poza samą identyfikację ofiar, ale w dużej mierze odnoszące się do zarządzania sprawą handlu ludźmi, co zostanie omówione szerzej w kolejnych rozdziałach.

Ponadto, wspomniane poszerzenie źródeł danych jest również bardzo istotne, ponieważ tylko najszerszy możliwy zakres informacji umożliwia właściwą ocenę sytuacji,

Hochschule für den
öffentlichen Dienst
in Bayern
Fachbereich
Polizei

CSD
CENTER FOR
THE STUDY OF
DEMOCRACY

Wyrażone poglądy i opinie są wyłącznie poglądami autora/autorów i nie odzwierciedlają poglądów Unii Europejskiej ani Komisji Europejskiej (organu przyznającego). Komisja Europejska nie ponosi za nie odpowiedzialności.

uwzględniając wszelkie wzorce i trendy. Oceny sytuacji w konkretnych obszarach przestępczości mają szczególne znaczenie dla alokacji sił i zasobów między organami państwowymi i w ich obrębie, a także dla finansowania podmiotów zewnętrznych przez państwo. W związku z tym realistyczna ocena sytuacji w obszarze wyzysku pracowników może również pomóc w zapewnieniu większej dostępności sił i zasobów do walki z wyzyskiem pracowników, pod warunkiem, że częstotliwość i powaga przestępstw będą mogły być statystycznie rejestrowane. Może to niewątpliwie przyczynić się do skuteczniejszego zwalczania wyzysku pracowników i lepszego zarządzania przypadkami, biorąc pod uwagę brak personelu, zasobów i finansowania dla tych przedsięwzięć w dużej części UE.

11.3.2 Przechowywanie danych

Sposób wewnętrznego przechowywania danych oraz to, kto w organizacji ma do nich dostęp, odgrywają kluczową rolę w zarządzaniu przypadkami wyzysku pracowników. Agencje rządowe, takie jak inspekcje pracy czy organy śledcze, często podlegają surowym wymogom zapewnienia poufności i ochrony danych. W praktyce takie wymogi i ograniczone możliwości techniczne mogą prowadzić do złożonych struktur danych, trudnych do zrozumienia i nawigacji, co utrudnia intuicyjne i trafne przechowywanie danych. Szczególnie ważna jest dogłębna znajomość struktury danych i standardowych procedur przechowywania danych. W niektórych przypadkach dostęp do danych i niektórych systemów jest również ograniczony w obrębie poszczególnych organizacji, np. zgodnie z tzw. **zasadą ograniczonej wiedzy (need-to-know)**.

Celowe przechowywanie danych jest szczególnie ważne, między innymi z następujących powodów:

Wyrażone poglądy i opinie są wyłącznie poglądami autora/autorów i nie odzwierciedlają poglądów Unii Europejskiej ani Komisji Europejskiej (organu przyznającego). Komisja Europejska nie ponosi za nie odpowiedzialności.

- W celu zapewnienia, że nawet w obrębie jednej organizacji/organu, wszystkie podejrzenia, przesłanki i dowody będą mogły zostać wykorzystane do identyfikacji i skutecznego zarządzania przypadkami wyzysku pracowników, musi istnieć **przejrzysta struktura gromadzenia danych**, która będzie wystarczająco znana wszystkim właściwym wydziałom i podmiotom w danym organie. Szczególnie w odniesieniu do śledztw w sprawie przestępczości zorganizowanej, zaangażowanie różnych wydziałów organu jest niezbędne, aby móc kompleksowo wykryć ich często złożone, krzyżujące się nielegalne praktyki, a tym samym dysponować niezbędnymi możliwościami zwalczania przestępczości zorganizowanej za pomocą wielowarstwowego podejścia śledczego. Oznacza to na przykład, że oprócz tradycyjnych dowodów osobistych, powinno być również możliwe uzyskanie szczegółowych dowodów dotyczących transakcji finansowych i komunikacji cyfrowej. W tym celu w większości struktur policyjnych w UE wymagane są kompetencje kilku wydziałów. Ukierunkowane, wspólne i płynne przechowywanie danych, które mogą na przykład dostarczać sobie nawzajem istotnych dowodów, jest niezbędne do skutecznej współpracy nawet w obrębie jednego organu.
- skutecznego gromadzenia danych dostarczających konkretnych dowodów niezbędnych do skutecznego ścigania i postępowań sądowych. Tylko **ukierunkowane przechowywanie danych**, w pełni zgodne z wymogami prawnymi, umożliwia sprawne wykorzystanie danych jako dowodu w sądzie.

Aby poszerzyć wiedzę i kompetencje poszczególnych urzędników w zakresie przechowywania danych, można zorganizować specjalne wydarzenia opisane w rozdziale 11.4.

11.3.3 Udostępnianie danych

Jak wspomniano w rozdziale 11.3.1, wymiana danych między różnymi organami/organizacjami jest często niezbędna do skutecznego zarządzania przypadkami wyzysku pracowników. Jest to konieczne z dwóch powodów: z jednej strony na poziomie krajowym, a z drugiej na poziomie międzynarodowym. Niezależnie od formy współpracy, płynna wymiana wiedzy odgrywa kluczową rolę w zapewnieniu efektywnej współpracy i, jak wykazano, znacząco poprawia skuteczność działań policji i wyniki śledztw (Dean, Filstad i Gottschalk 2006). Dlatego poniżej scharakteryzowano różne poziomy wymiany. Celem samych szkoleń jest promowanie wymiany między różnymi podmiotami w (co najmniej) sześciu państwach członkowskich UE biorących udział w projekcie oraz pokazanie wartości dodanej współpracy międzynarodowej w zwalczaniu międzynarodowych gangów.

Na **poziomie krajowym** niezbędna jest wymiana danych między różnymi organami, takimi jak inspekcje pracy i policja, ale także z podmiotami niepaństwowymi, takimi jak organizacje pozarządowe zajmujące się ochroną ofiar, placówki medyczne czy niezależne ośrodki porad prawnych. Krajowe podstawy prawne dotyczące takiego udostępniania danych są w Unii Europejskiej bardzo zróżnicowane. Często nie ma konkretnych krajowych procedur udostępniania danych związanych z handlem ludźmi, a każda organizacja musi przestrzegać krajowych ram prawnych dotyczących wymiany danych z różnymi podmiotami (np. inne przepisy dla organów ścigania obowiązują organy ścigania, a inne organizacje pozarządowe). Podobnie, techniczne środki wymiany danych, a także odpowiednie zwyczaje i praktyki w zakresie udostępniania danych między różnymi podmiotami również znacznie się różnią. Ostatecznie jednak współpraca, a wraz z nią, do pewnego stopnia, udostępnianie danych, jest absolutną

Wyrażone poglądy i opinie są wyłącznie poglądami autora/autorów i nie odzwierciedlają poglądów Unii Europejskiej ani Komisji Europejskiej (organu przyznającego). Komisja Europejska nie ponosi za nie odpowiedzialności.

koniecznością, ponieważ zazwyczaj żaden pojedynczy podmiot zaangażowany w zarządzanie przypadkami wyzysku pracowników nie jest w stanie zapewnić wszystkich usług, działań i środków niezbędnych do skutecznego zarządzania. Jak zatem usprawnić udostępnianie danych na szczeblu krajowym, a tym samym zwiększyć jego skuteczność? Również w tym przypadku niezbędne są programy szkoleniowe, dostosowane do potrzeb krajowych, które łączą wszystkie zainteresowane strony i podnoszą świadomość możliwości i ograniczeń, w tym tych, które wymagają poprawy w zakresie udostępniania danych. Projekt takiego programu szkoleniowego, a także pomocne wskazówki dotyczące planowania i wdrażania, znajdują się w rozdziale 4 – sugerowanym działaniu, które powinno obejmować wszystkie powyższe tematy.

Podobna sytuacja ma miejsce w odniesieniu do udostępniania danych na **poziomie międzynarodowym**. Również w tym przypadku ramy prawne i procedury praktyczne są zupełnie inne. Należy rozróżnić współpracę między państwami Unii Europejskiej, państwami trzecimi oraz państwami, które zawarły dwustronne umowy o międzynarodowej współpracy policyjnej. Nie zawsze, ale często, handel ludźmi, a zatem także wyzysk pracowników, jest zjawiskiem międzynarodowym. W szczególności, ukierunkowana współpraca transgraniczna między organami jest często niezbędna do rozbicia zorganizowanej przestępczości działającej na arenie międzynarodowej w tym obszarze przestępczości. Ten obszar przestępczości zorganizowanej charakteryzuje się również industrializacją i fragmentacją. Przestępczość zorganizowana odzwierciedla strukturę organów ścigania, które ją ścigają, ze złożonym podziałem zadań. Działalność przestępcza, taka jak handel ludźmi, przestępstwa finansowe i handel narkotykami, funkcjonuje w formie powiązanych sieci, łącząc różne podmioty dysponujące specjalistycznymi umiejętnościami i wiedzą specjalistyczną. Na poziomie operacyjnym ta specjalizacja jest jeszcze bardziej zaawansowana, a przestępstwa takie jak handel ludźmi są dzielone na mniejsze, „uprzemysłowione” segmenty. Każdy podmiot

Wyrażone poglądy i opinie są wyłącznie poglądami autora/autorów i nie odzwierciedlają poglądów Unii Europejskiej ani Komisji Europejskiej (organu przyznającego). Komisja Europejska nie ponosi za nie odpowiedzialności.

odpowiada tylko za określoną część procesu, bez znajomości całego systemu. To rozdrobnienie znacznie utrudnia egzekwowanie prawa, ponieważ władze często mają trudności z odkryciem pełnej struktury przestępczej organizacji. Sieci te obejmują kilka krajów, a nawet kontynentów i stanowią operacje wysokiego ryzyka, ale przynoszą wysokie zyski (Sheptycki 2007).

Ponownie zaleca się przeprowadzenie specjalnego programu szkoleniowego, opisanego w rozdziale 4 w ramach proponowanej aktywności, w celu usprawnienia współpracy międzynarodowej i zrozumienia możliwych mechanizmów, a tym samym międzynarodowego udostępniania danych.

11.4 Proponowana aktywność dla rozdziału

Tabela 1. Prezentacje ekspertów i ćwiczenia symulacyjne na temat wyzysku pracowników

Nazwa aktywności	Nr 1: Prezentacje ekspertów
Rodzaj aktywności	Prezentacje dotyczące procedur i możliwości krajowych: • ramy prawne i etyczne dotyczące przechowywania i udostępniania danych • aspekty techniczne i zalecenia • standardowe procedury operacyjne

	• najlepsze praktyki
Czas trwania	od 30 min do 1,5 godz., w zależności od potrzeb uczestników
Cele edukacyjne	Uczestnicy szkoleń zapoznają się z obowiązującymi procedurami, możliwościami i ograniczeniami dotyczącymi przechowywania i udostępniania danych
Potrzebne materiały	Idealnie: • Krótkie przedstawienie tematu (np. w prezentacji PPT) • Prezentacje na żywo narzędzi i procedur technicznych
Wytyczne dla osoby prowadzącej	Przygotowanie • Zidentyfikuj odpowiednich ekspertów: prawnych, technicznych, specjalistów z doświadczeniem w przechowywaniu i udostępnianiu danych w przypadkach handlu ludźmi/wyzysku pracowników • Określ, czy zaprosić tylko organy ścigania, czy wszystkie odpowiednie podmioty: Może to w dużej mierze zależeć od ograniczeń w zakresie bezpieczeństwa/poufności. Część systemów informatycznych i procedur organów ścigania może być ograniczona i dlatego nie może być prezentowana ani omawiana w obecności podmiotów niebędących podmiotami

państwowymi. Jeśli planowane jest prezentowanie lub omawianie takich informacji, należy rozważyć zorganizowanie dwóch oddzielnych wydarzeń lub sesji: jednej tylko dla osób upoważnionych do dostępu do informacji objętych ograniczeniami. Drugiej dla wszystkich odpowiednich podmiotów.

- Oceń poziom wiedzy i doświadczenia uczestników szkolenia i poinformuj o tym uczestniczących ekspertów
- Stwórz wstępny plan działania we współpracy z ekspertami
- Uzgodnij datę i miejsce
- W razie potrzeby zorganizujemy catering
- Wyjaśnij, czy eksperci potrzebują sprzętu technicznego na miejscu. Jeśli tak, przygotuj się odpowiednio.
- Wyślij zaproszenia do wszystkich ekspertów i stażystów

Agenda wdrażania (przykład)

1. Powitanie przez moderatora
2. Prezentacja eksperta 1
3. Pytania i odpowiedzi
4. Prezentacja eksperta 2
5. Pytania i odpowiedzi

	6. Itp. Jeśli chcesz, kontynuuj ćwiczenie nr 2 (patrz poniżej)
Materiały informacyjne	W przypadku gdyby eksperci chcieli przygotować materiały dla uczestników, jest to bardzo pożądane
Nazwa aktywności	Nr 2: Ćwiczenie symulacyjne na temat wyzysku pracowników
Rodzaj aktywności	Ćwiczenie/Dyskusja grupowa
Czas trwania	1-3 godz., w zależności od dostępnego czasu i potrzeb uczestników (np. więcej, jeśli sesja szkoleniowa naprawdę powinna koncentrować się na tym temacie)
Cele edukacyjne	Uczestnicy szkoleń zapoznają się z obowiązującymi procedurami, możliwościami i ograniczeniami dotyczącymi przechowywania i udostępniania danych Uczestnicy szkoleń zidentyfikują luki i niepewności w swojej wiedzy, standardowych procedurach operacyjnych i technicznych Zidentyfikowane luki i niepewności zostaną omówione łącznie, a także zostaną rozważone proponowane rozwiązania i/lub opcje awaryjne

Potrzebne materiały	Podstawowy plik/scenariusz: W tym przypadku można wykorzystać (zaadaptowany/uproszczony/anonimizowany) plik przypadku z Twojego kraju/regionu lub symulowany przypadek. Ten ostatni można znaleźć w ramach WP4 projektu ERADICATING 2 w punkcie D4.3 „Raport z projektu ERADICATING II: Specjalistyczne kursy szkoleniowe – wdrożenie i ocena”. Zaleca się, aby prowadzący, przed wdrożeniem ćwiczenia nr 2, szczegółowo omówił wybrany, rzeczywisty lub symulowany przypadek i dodał stymulujące, prowokujące do myślenia pytania. Pytania te mają na celu skłonienie uczestników do zastanowienia się, m.in. nad tym, jak postępować w kluczowych fazach zarządzania przypadkiem, jakich innych aktorów warto zaangażować i w jaki sposób, a także nad tym, jak przechowywać i udostępniać dane. Postawione pytania mogą stanowić punkt wyjścia do dyskusji między wszystkimi uczestnikami na temat najlepszych praktyk, dalszych możliwości i ograniczeń w zakresie prawa, techniki i procedur. Dodatkowo, jeśli jest to pożądane, prezentacja (np. PPT) ilustrująca wybrany przypadek
Wytyczne dla osoby prowadzącej	Najlepiej byłoby zrobić to w następujący sposób: • Postępuj zgodnie z krokami przygotowawczymi podanymi w ćwiczeniu nr 1.

- Dodatkowe przygotowanie: Wybierz i przygotuj sprawę, jak wspomniano powyżej w części „Potrzebne materiały”
- Dodatkowe przygotowanie: Równolegle z Aktywnością nr 1, starannie dobierz grupę docelową. W razie potrzeby, np. ze względu na ograniczenia bezpieczeństwa, zorganizuj dwa oddzielne wydarzenia lub sesje. Jedno z udziałem wyłącznie osób upoważnionych do dostępu do informacji poufnych. Drugie ze wszystkimi istotnymi uczestnikami.
- Do realizacji: Wykonaj działanie nr 1
- Wykonaj zadanie nr 1
- Zapoznaj uczestników szkolenia z aktywnością nr 2
- Przedstaw wybrany przypadek uczestnikom szkolenia, dodając stymulujące pytania, gdy uznasz to za przydatne
- Umożliwiaj swobodne dyskusje uczestników szkoleń, moderuj i prowadź dyskusję, gdy jest to konieczne i istotne, oraz angażuj ekspertów w celu uzyskania porady/oceny
- Po zakończeniu analizy podsumuj główne wyniki i pozwól na dalszą dyskusję, jeśli taka będzie konieczna

11.5 Bibliografia

1. Dean, Geoff, Cathrine Filstad i Petter Gottschalk. 2006. *Dzielenie się wiedzą w dochodzeniach kryminalnych: badanie empiryczne norweskiej policji jako „sklepu*

Wyrażone poglądy i opinie są wyłącznie poglądami autora/autorów i nie odzwierciedlają poglądów Unii Europejskiej ani Komisji Europejskiej (organu przyznającego). Komisja Europejska nie ponosi za nie odpowiedzialności.

wartości". Criminal Justice Studies 19(4):423–37. doi: 10.1080/14786010601083694.

2. Sheptycki, James William Edward. 2007. *Przestępczość transnarodowa i policja transnarodowa: Przestępczość transnarodowa i policja transnarodowa*. Sociology Compass 1(2):485–98. doi : 10.1111/j.1751-9020.2007.00022.x.

11.6 Podsumowanie

Po zapoznaniu się z tym rozdziałem zastanów się nad następującymi pytaniami:

- Jakie najważniejsze wnioski wyciągnąłeś z tego szkolenia i jaki wpływ będą one miały na Twoją pracę?
- W jaki sposób szkolenie pogłębiło Twoją wiedzę na temat podejść uwzględniających traumę i skoncentrowanych na ofierze?
- Jakich wyzwań spodziewasz się przy stosowaniu omówionych praktyk i jak możesz im sprostać?
- W jaki sposób współpraca międzyagencyjna może poprawić wsparcie i ochronę ofiar handlu ludźmi w ramach pełnionej przez Ciebie funkcji?
- Jakie konkretne kroki podejmiecie, aby odpowiedzieć na szczególną bezbronność ofiar, takich jak uchodźcy czy osoby przesiedlone?
- Które narzędzia i strategie omówione na szkoleniu uważasz za najcenniejsze i w jaki sposób wykorzystasz je w swoich codziennych obowiązkach?

Hochschule für den
öffentlichen Dienst
in Bayern
Fachbereich
Polizei

Asociația pentru
Cooperare și
dezvoltare
Durabă

www.eradicating2project.eu

**Co-funded by
the European Union**

Views and opinions expressed are those of the author(s) only and do not necessarily reflect those of the European Union or the European Commission (granting authority). Neither the European Union nor the European Commission can be held responsible for them.